

Lovforslag nr. L 219. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 18. maj 1979

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Fritagelse for beskatning af ekspropriationserstatninger)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter dels skriftligt dels i samråd besvaret en række spørgsmål.

Udvalget har modtaget mundtlig og skriftlig henvendelse fra

De samvirkende Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger.

Der er af ministeren for skatter og afgifter samt nogle mindretal stillet en række ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (socialdemokratiets og venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af ministeren for skatter og afgifter som nr. 6 stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet som nr. 4 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet som nr. 3 stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler:

Regeringen har tidligere bebudet, at den ville fremsætte lovforslag om en kapitalvindingsafgift. I stedet for at fremsætte dette lovforslag har regeringen nu foreslået, at der

ikke skal opkræves særlig indkomstskat, af erstatning udbetalt i forbindelse med ekspropriationer.

Dette lovforslag er et nyt knæfald fra socialdemokratiet over for de borgerlige partier i almindelighed og venstre i særdeleshed. Det er ikke første gang, at socialdemokratiet har været med til at amputere loven om særlig indkomstskat.

Den logiske konsekvens af det foregående og dette lovforslag er, at loven om særlig indkomstskat bliver så hårdt lemlæstet, at den med rette kan kræves ophævet af de borgerlige partier under henvisning til, at loven intet provenu giver og er vanskelig at administrere.

Socialistisk folkeparti har bemærket, at såvel Danmarks kommunistiske parti som Danmarks retsforbund har forsøgt ved ændringsforslag, henholdsvis nr. 1 og 2, at fjerne de værste urimeligheder ved lovforslaget. Socialistisk folkeparti er af den opfattelse, at man kun bør forsøge at se på eventuelle og stærkt overdrevne indvendinger ved beskatning i forbindelse med ekspropriation ved gennemførelse af en kapitalvindingssskat, der medfører en kraftig skærpelse i forhold til den nuværende retstilstand.

Socialistisk folkeparti vil derfor modsætte sig gennemførelsen af lovforslaget og kan på trods af de hæderlige intentioner i ændringsforslagene fra Danmarks kommunistiske parti og Danmarks retsforbund heller ikke gå ind for disse.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) indstiller

lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet som nr. 1 stillede ændringsforslag.

Et *femte mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet som nr. 5 stillede ændringsforslag.

Et *sjette mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet som nr. 2 stillede ændringsforslag. Bliver dette forkastet, indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Kaj Hansen (DKP)):

1) Den under nr. 2 foreslåede § 2 D affattes således:

»§ 2 D. Fortjeneste af den i § 2, nr. 13, omhandlede art, der er indvundet ved modtagelse af en erstatningssum i anledning af ekspropriation, medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst, men skattebeløbet kan ved nyetablering inden for et år tinglyses som gæld til staten. Den tinglyste gæld forrentes med den til enhver tid gældende diskonto i Danmarks Nationalbank. Gæld og renter forfalder ved ejerskifte.«

Af et *mindretal* (Flygaard (DR)):

2) Den under nr. 2 foreslåede § 2 D affattes således:

»§ 2 D. Fortjeneste af den i § 2, nr. 13, omhandlede art, der er indvundet ved modtagelse af en erstatningssum i anledning af ekspropriation, medregnes ikke ved opgørelsen af særlig indkomst, hvis erstatningskøb er sket inden et år efter ekspropriationen har fundet sted. Det samme gælder fortjeneste ved salg til en erhverver, der efter formålet med erhvervelsen opfylder betingelserne for at ekspropriere ejendom.«

Til § 2

Af et *mindretal* (Hagen Hagensen (KF) og Bollmann (CD)):

3) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven har virkning fra 15. maj 1979, dog således at der efter begæring til ligningsmyndighederne i tilfælde, hvor ekspropriation er foretaget efter 1. januar 1973, kan foretages ændring af skatteansættelsen i overensstemmelse med reglerne i § 1.«

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Kjærulff-Schmidt (FP)):

4) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven har virkning for ekspropriationer m. v. foretaget 14. maj 1975 eller senere.«

Af et *mindretal* (Arne Bjerregaard (KrF)): 5) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven har virkning fra og med den 1. januar 1978.«

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (Møller Andersen (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Thomas Have (S), Hjortnæs (S), Drejer (S), Karl Nielsen (S), Ellemann-Jensen (V) og Jeppe Kristensen (V)):

6) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven har virkning for ejendomsafståelser, som er sket den 15. maj 1979 eller senere.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Princippet i ændringsforslaget svarer til Danmarks kommunistiske partis forslag til lov om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet (L 38) af 10. oktober 1978.

Til nr. 3

Mindretallet finder det nødvendigt, at der ydes retfærdighed og ligelighed over for dem, der har fået eksproprieret deres ejendomme med beskatning til følge, siden beskatning af ekspropriationserstatninger blev genindført.

Det er oplyst under udvalgsarbejdet, at det skønnes kun at omfatte nogle hundreder,

hvis skatteansættelser efter begæring skal optages til fornyet behandling. Afvejning af forvaltningsbesværet over for retfærdigheds- og ligelighedsbetragtningen falder derfor ubetinget ud til fordel for at yde borgerne jævned.

Til nr. 4

Fremskridtspartiet ser helst, at ikrafttrædelsesdagen – som regeringen jo fuldt ud har overladt til skatte- og afgiftsudvalget at fastsætte – blev fastlagt til den 1. januar 1973, men fremskridtspartiet har på forhandlingerne i udvalget fornemmet, at der ikke kan skabes flertal herfor.

Som udvalgets største ikke-regeringsparti har det imidlertid været mindretallets pligt at sørge for en konkret datoangivelse i ikrafttrædelsesparagraffen, når regeringspartierne

efter deres eget lovforslag totalt har opgivet at komme til enighed om nogen ikrafttrædelsesdag.

Da regeringens lovforslag ganske svarer til det ændringsforslag (nr. 22), som socialdemokratiet og venstre stemte ned den 14. maj 1975, må regeringens lovforslag opfattes som disse partiens angren over, at de fejlede den forårsdag for nu fire år siden. Derfor må det under de givne forhold være naturligt og rigtigt at bruge denne dag som skæringsdag. At gøre det koster kun det offentlige ca. 5 timers statsunderskud, og det kan man da godt ofre på dette bekendelsesalter.

Til nr. 5

Ændringsforslaget går ud på at lade loven få virkning fra og med den 1. januar 1978.

Møller Andersen (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Thomas Have (S) Hjortnæs (S) fmd.

Drejer (S) Karl Nielsen (S) Ellemann-Jensen (V) Jeppe Kristensen (V) Glistrup (FP)

Kjærulff-Schmidt (FP) Flygaard (DR) Hagen Hagensen (KF) Bollmann (CD) nfmd.

Arne Bjerregaard (KrF) Ole Olsen (SF) Kaj Hansen (DKP)

Partierne RV, VS og EP var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.